

Notat

Dato 13. marts 2018

MEG

Side 1 af 4

Dansk Socialrådgiverforening

faglig handlekraft

Jeg vil gerne på Dansk Socialrådgiverforenings vegne takke for invitationen til denne høring.

Dansk Socialrådgiverforening – herefter vil jeg sige DS – vil også gerne takke for, at I i Socialudvalget har valgt at tage temaet op. Plejefamilieområdet er vigtigt, og der er behov for en særlig opmærksomhed på det.

Der er ingen tvivl om, at plejefamilier løfter vigtige opgaver for kommunerne i forhold til indsatsen overfor udsatte børn, unge og familier.

Plejefamilier løfter **flere** opgaver – altså har en større andel af anbringelserne - og de løfter også **mere komplicerede** opgaver – de har børn anbragt, der tidligere var på en døgninstitution.

Der heller ikke nogen tvivl om, at plejefamilierne indgår i flere samarbejdsrelationer og at det stilles anderledes og større krav til plejefamilierne i det samspil - end tidligere. Samarbejder om de plejeanbragte børns læring, samarbejder i de kommunale investeringsmodeller – det fylder i dag på plejefamilieområdet.

Med udgangspunkt i den virkelighed vil vi gerne adresserer tre fokusområder, som vi i DS mener er vigtige for en nødvendig kvalitetsudvikling af plejefamilieområdet:

1. Flexibilitet og agilitet i forhold til godkendelser
2. Tæt samarbejde og støtte med kommunen, og
3. Styrkelse af plejefamiliernes faglighed

Fokus på fleksibilitet og samarbejde

Plejefamilierne betyder meget for den kommunale indsats overfor børn, unge og familier. Og det er uanset om plejefamilien bruges i forbindelse med en langvarig anbringelse af et barn – måske hele barnets barndom. Om plejefamilien bruges til et kortere anbringelsesforløb i forbindelse med en afklaring eller en særlig hændelse – det kunne være en enlig mors hospitalsindlæggelse. Eller om plejefamilien bruges som en støtte til barn og familie i form af en aflastning. Plejefamilier er karakteriseret ved at have meget forskellige funktioner og opgaver. Og også have funktioner og opgaver, som kan skifte meget.

Flexibilitet i plejefamiliers opgave gælder i høj grad også i kommuner der omstiller til investeringsmodeller. Her er plejefamilierne meget centrale for den samlede indsats – og plejefamiliernes villighed til at ændre deres funktion og opgave er vigtig for at gode fleksible forløb for børn og familier kan lade sig gøre.

Plejefamilier er ikke bare en funktion. De er mennesker – med egenskaber, med værdier, med levemåder og med en familiestruktur og -kultur. Og matching mellem børn, deres forældre og plejefamilien er enorm vigtig. Nogen måder at leve på passer godt til nogle børn og unge, og ikke til andre.

Fordringen om fleksibilitet i plejefamiliernes opgave kræver naturligvis meget af plejefamiliernes omstillingsparathed – og det er naturligvis vigtigt at sige her – at disse omstillinger altid skal ske i et samarbejde mellem kommune og plejefamilie. Det er centralt.

Men det er også centralt, at vi fastholder og udvikler en fleksibilitet i forhold til godkendelsen af plejefamilier. Mere teknisk handler det om, at vi fastholder den konkrete godkendte plejefamilie som en mulighed – altså at vi fastholder en fleksibilitet i forhold til hvilke familier, der kan godkendes til plejefamilier. At vi sikre et fast-track i Socialtilsynene, således at plejefamilier hurtigt kan godkendes og regodkendes. Det fremgår af det papir, vi har uddelt til udvalget her på mødet. Så detaljerne i det vil jeg ikke bruge taletid på her.

Tæt samarbejde og støtte PP

I DS er vi overbeviste om, at de gode plejefamilieanbringelser og det attraktive ved at være plejefamilier – det skabes i samarbejde.

Plejefamilierne skal inddrages og involveres – de skal være en aktiv og involveret del af den indsats, der er for barnet. Det er de jo naturligvis allerede - fordi det er dem der har barnet eller den unge 24-7. Men de skal også tættere på den kommunale del af indsatsen.

Mange kommuner omlægger eller har allerede omlagt indsatsen på børneområdet til forskellige Investeringsmodeller. Og der spiller plejefamilierne en helt central rolle også som samarbejdspartner. Det gælder ikke bare i forhold til myndighedsdelen men også i samarbejdet med almenområdet, dagtilbud, skole fritidsliv mv.

Der er flere modeller / måder at gøre det på, når det tætte samarbejde med plejefamiliens skal etableres og udvikles. Nogen steder sker samarbejdet via særlige korps af familieplejekonsulenter, nogen steder er det en socialrådgiver med myndighed, der samarbejder med plejefamilien og der er også eksempler på at samarbejdet er koblet til et familiecenter, døgntilbud eller andet.

I DS mener vi, at der er forskellige fordele ved forskellige måder at tilrettelægge samarbejde og støtte på. Det bør efter DS vurdering være en kommunal vurdering at finde den samarbejds- og støttemodel, der passer bedst.

Men vi mener, at det skal være et lovgivningsmæssigt krav, at der skal samarbejdes og ydes støtte til plejefamilien.

DS mener derfor, at der bør indføres regler om at plejefamilien som et minimum konsulteres hver 6. uge.

En del plejefamilier bruges til aflastning i forskelligt omfang. Disse plejefamilier er – uanset at mange af dem bruges intensivt og til vanskelige opgaver og situationer – ikke sikret støtte til de opgaver de løfter. Det mener DS ikke er ansvarligt, og derfor bør man også bruge denne anledning, hvor man ser på plejefamilieområdet - til at sikre plejefamilier brugt til aflastning støtte via familieplejekonsulenter eller andre.

DS mener altså, at der er behov for at lave en tættere regulering af den støtte kommunen tilbyder plejefamilierne – for at sikre kvaliteten af indsatsen for børnene og de unge. Og for at anerkende og støtte plejefamilierne i deres indsats.

Men DS mener også, der er behov for at sikre plejefamiliernes kvalifikationer.

Plejefamiliernes kvalifikationer

Den baggrund plejefamilierne har uddannelses- og erfaringsmæssigt er meget forskellig. Nogen har uddannelsesmæssige kvalifikationer og erfaringer, der gør at de oplagt vil kunne løfte også vanskeligt opgaver med børn og unge. Andre er primært kvalificeret ved, at de er en familie. Som jeg indledte med at sige, så er DS optaget af, at der skal være mangfoldighed i de plejefamilier, der står til rådighed. Udgangspunktet er, at det er **den** godkendelse de får og **den** matching som sker, der skal sikre at plejefamilierne kan løfte deres opgaver.

Men når det er sagt så er der også et stort behov for at kvalitetssikre plejefamilierne. DS mener at der er behov for et generelt og stort løft af den støtte og kvalificering, som plejefamilierne modtager. Der er behov for at have et særligt fokus på at sikre deres faglighed.

DS har følgende forslag til dette:

DS mener at der i forbindelse med en anbringelse af et barn eller en ung i plejefamilie skal iværksættes et støttende forløb. Et forløb der skal støtte plejefamilien i at skabe den nødvendige relation til barnet. Et forløb der kan ruste plejefamilien i forhold til at vedligeholde og udvikle barnets relationer til forældre, netværk, kammerater, skole mv. Et forløb der kan kvalificering plejefamilien til at sikre barnets læring, osv. Et støttende intensiv introduktionsforløb på min 3 måneder.

DS vil også udvide omfanget af og kvaliteten af den obligatoriske efteruddannelse plejefamilierne skal modtage. Efteruddannelsen skal være målrettet og tilføre den viden og de kvalifikationer, som anbringelsen fordrer.

DS vil anbefale, at de nuværende regler om grundkursus og supervision fastholdes. Men der er – efter de tilbagemeldinger vores medlemmer giver – et behov for i højere grad at sikre, både at kommunerne udbyder supervision og efteruddannelse – og at plejefamilierne modtager den.

Konkluderende

DS mener at de præsenterede forslag både vil give mere kvalitet til de anbringelser og de aflastningsforløb, som varetages i plejefamilierne. Og det er centralt for deres vigtige rolle i den sociale indsats overfor udsatte børn og unge og deres familier. Men det er også centralt for at gøre plejefamilieopgaven attraktiv og bæredygtig for engagerede familier rundt omkring i landet. Familier skal være sikre på at de er anerkendt og støttet, hvis det går ind i et samarbejde.

Det er klart, at der også skal være andre vilkår og rammer om plejefamilierne, der skal være i orden. Hvis det skal være muligt og attraktivt at være plejefamilie. Vederlagsmodellen er ikke hensigtsmæssig – og vi kan støtte SL i deres ønsker til en anden model. Herunder en ligestilling af netværksplejefamilier med andre plejefamilier aflønningsmæssigt. Men det fremgår også at det fremlagte papir.

Jeg takker for foretræde og ordet.